

به استقبال ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگرهاست!

روز جهانی کارگر را به روز اتحاد برای دستمزد برابر و تامین امنیت شغلی ، حق اعتصاب و مبارزه برای ایجاد تشکل مستقل بدل کنیم !

امیرجوهری نگرودی

سه شنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۹۷ برابر با ۲۴ آوریل ۲۰۱۸

به اول ماه مه نزدیک می شویم !

مبارزه وسیع و گسترده کارگران در سیر تعطیل ناپذیر خود بین دو اول ماه مه از سال ۹۶ تا به امروز، نشان داد که تمامی لایه های طبقه کارگر کشور ما از پراکندگی رنج می برد . از اینرو طبقه ما در مقابل قدرت متحد طبقات حاکم ، چاره ای جز ایجاد تشکل ندارد. تا به امروز فراخوان های گوناگون به مناسبت روز معلم و روز جهانی کارگر به شکل یک جنبش عمومی دارد از راه میرسد . این فراخوان ها در دو سو صف، صحنه آرای می کنند ! اطلاعیه های مشترک و فراخوان ها مستقل از یکطرف و ساز و کار تشکل های شبه کارگری و امنیتی خانه کارگر هم به مانند سال های پیش بلاماسکه " هفته کارگر" را در دستور کار دارند .

ما امسال در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر می رویم که بخش کثیری از کارگران ایران با عدم دریافت حقوق های معوقه سال گذشته خود روبرویند و از دولت و کارفرما ماهها حقوق دریافت نکرده اند!

امسال در شرایطی اول ماه مه را پیش روی خود داریم که در خوشبینانه ترین حالت، ۸۵ تا ۹۰ درصد کارگران در کشور قرارداد موقت هستند و از ۱۳ میلیون با بیشتر کارگر شاغل در کشور که سه وجه اشتغال دائم، غیر مستمر و پروژه ای مشغول کار هستند . در این میان بیش از ۱۱ میلیون آنها، کارگران قرارداد موقت هستند ، فراتر از پوشش قرارداد سفید ، کارگران ما با نوع " قرار داد تضمینی" هم روبرو هستند! در این نوع قرارداد، کارگر به بنگاه های کارپایی دولت و بخش خصوصی تضمین می دهد : اگر حقوق ندهند، اعتراض نکنند - اگر بیمه نداشته باشد ، اعتراض نکنند - تضمین می دهد که عضو هیچ تشکلی نشوند - از هیچ اعتصابی و اعتراضی حمایت و پشتیبانی نکنند و یا هر بلایی که عمده سرمایه بر سرشان آورند، لب فرو بندند . کارگران بدلیل همه این نوع قرار دادها ، در اساس قدرت چانه زنی خود را از دست داده اند. این عین به بردگی کشاندن کارگران در این شرایط است . البته ما کارگران پنهانی نیز داریم که در فهرست تامین اجتماعی نبوده و اینها نیز عموماً انواع قراردادهای موقت زیر یکسال دارند.

امسال در شرایطی به ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر نزدیک می شویم که بیکاری میلیونی در برابر ما قد کشیده و با بسته شدن کارخانه ها و کارگاهها، هر روز خیل عظیمی از کارگران به لشکر عظیم بیکاران رانده می شوند!

در شرایطی به استقبال اول ماه مه میرویم که دستمزد حداقل در ایران با توجه به محاسبات مشترک خود کارفرمایان و حضرات برگزیده شورای عالی کار در مذاکرات تعیین نرخ دستمزد امسال در اسفند ماه ۹۶، آنرا نصف سبد معیشت و یک چهارم فقر اعلام داشته اند!

امسال در شرایطی به خیابان می آیم که کماکان حاکمیت اسلامی هیچ یک از حقوق اولیه کارگران و دیگر شهروندان؛ بویژه حق تشکل تشکل های مستقل و پایدار طبقات گوناگون را نمی پذیرد!

در شرایطی به طرف اول ماه مه میرویم که از چهارسوی کشور اعتصاب بازار چندین شهر در سطح کردستان، اعتراضات وسیع اعراب ساکن جنوب کشور ، کشاورزان شرق اصفهان - چهارمحال و بختیاری - کرمان و به پا خاستن زنان و مردم شهر کازرون در اعتراض به تقسیمات اداری شهرستان و بخش تعطیل ناپذیر اعتراضات فولاد در اهواز - اصفهان - قزوین و کارگران شهرداری ها و

معلمان حق التدریسی، لشکر وسیع بیکاران پروژه ای در سطح صنایع نفت و پتروشیمی جنوب، پیشکسوتان فولاد خوزستان و سایر نقاط، بازنشستگان و پیشکسوتان لشکری، کشوری و فرهنگی، برای همسان سازی مستمری ها و برخورداری از بیمه کارا و فراگیر خویش مدام در پیکارند و ارتش مالباختگان را نیز باید به این رودرویی ها افزود که همه آنان به همت اتحاد و همبستگی خودشان؛ به پشتوانه سازمان یابی هر چه وسیع تر مستقل و شبکه ای شان؛ با قدرت به حرکت و اقدام شان ادامه می دهند!

در شرایطی به طرف اول ماه مه میرویم که هرج و مرج سیاسی و شرایط وخیم اقتصادی و اجتماعی امروز ایران و برخورد های خشن و غیرانسانی زنان گشت ارشاد در خیابان ها و یا ماموران سد معبر شهرداری در بهم ریختن بساط دست فروشان در سطح کشور و تهاجم عنان گسیخته به سرکوب ملیتها و دراویش و بهائیان و اعمال فشار بر زنان و دهقانان و دگراندیشان و کودکان خیابانی و فعالان زیست محیطی و اعمال انواع تبعیض بین شهروندان به شکل مرکب ادامه می یابد....

به گمانم؛ چالش های سال (۹۶) نود و شش فقط از یک طریق می تواند پاسخ شایسته بگیرد و در سال ۱۳۹۷ دنبال گردد و آن هم اینستکه: از همین الان برای همگرایی هر چه وسیع تر همه بخش های نیروی رنج و کارجمعه، فعالیت و تلاش کنیم. از همین الان سعی کنیم اول ماه مه، روز جهانی کارگر امسال را به روز نمایش هر چه وسیع تر اتحاد عمل مبارزاتی همه مزد و حقوق بگیران کشور بدل سازیم و میدان را برای عوامفریبی هر ساله خانه کارگر با آن **پالماسکه کذایی "هفته کارگر"**، که از مدت ها پیش سازماندهی اش را در دستور کار خود دارند، به حال خود رهاش نگذاریم. امسال هم تجارب سال های گذشته را با غنای بیشتری برای بدل ساختن این نمایش به عرصه طرح مطالباتی واقعی کارگران بدل نماییم!

با توجه به نقش قدرتمند زنان در جنبش مطالباتی باید مسئله زنان را با مسئله کارگران گره بزنیم. در جنبش کارگری، بخش بزرگی از زنان کارگر در بازار سیاه هستند و در هیچ آماری به حساب نمی آیند. حضورشان در تمامی مبارزات، نشاندهنده نقش اساسی و آگاهی بالای شان است. دفاع از حقوق کارگران مهاجر و کودکان کار و خیابانی و تقویت مبارزات دست فروشان و جانبداران محیط زیست و همه لایه های مزد و حقوق بگیران باید بشمار آید.

امسال را با سال مبارزه ای بدل سازیم که هر صنفی با تشکل های صنفی دیگر رشته ها ارتباطاتی را ایجاد کند. باید به سمت تشکل های سراسری متحد و سازمانمند برویم. صد البته تشکل های سراسری و مستقل ثبت نشده می تواند، توان مبارزاتی کارگران را گسترش دهد. برای فعالان و سازمان گران تحرکات اعتصابی، در شرایط سرکوب عریان رژیم، سطحی از تلفیق سازماندهی مخفی و علنی لازم و ضروری ایست!

سال (۹۷) نود و هفت، سال حرکت در مسیر شکل دادن به سازمانیابی تشکل مستقل کارگران بشمار می رود. سالی که بخش های هر چه بزرگ تری از اردوی بیشمار کار زیر شلاق خونین ضرورت ها به این نتیجه می رسند که جمهوری اسلامی راه حل هیچ مشکلی نیست، بلکه عامل اصلی شکل گیری تمامی مشکلات موجود هست، تنها از اینروست که جنبش مطالباتی، عقب نمی نشیند و پا به میدان عمل می گذارند.

با مبارزات پراکنده نمی توان، توان مبارزاتی را بالا برد باید این واقعیت را بپذیریم؛ سال (۹۷) نود و هفت، ما هستیم و نیروی اتحاد طبقاتی و جنبش مطالباتی مان که می تواند عامل تغییر وضعیت موجود باشد. ما در این روز می توانیم خودمان و مبارزه نابرابرمان با سرمایه داری حاکم را با جنبش همبستگی بین المللی پیوند زنیم و صدای خودمان را رساتر به گوش هم طبقه ای هامان در سراسر جهان برسانیم.

باید برای شتاب بیشتر آن در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر، از همین امروز خود را سازمان بدهیم، ما بر آنیم که تلاش و ممارست اردوی کار در جامعه برای ایجاد تشکل های مستقل صنفی و مطالباتی از حد شعار و آرزو فراتر رفته و باید برای تحقق آن مبارزه و اقدام عملی نمود. پس با تلاشی همه جانبه و آگاهانه برای دست یافتن بدان گام های عملی و تدارکاتی برداریم!